

อัญชลี ใจบุญ 2556: ภาษาภาพพจน์และชีวิตชาวอีสานในงานวรรณกรรมของคำพูนบุญทวี
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์
ภาควิชาภาษาศาสตร์ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ทัศนาลัย บุรพาชีพ,
Ph.D. 131 หน้า

การศึกษาวิชาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา ประเภทต่างๆของภาษาภาพพจน์และวิถีชีวิต
ความเป็นอยู่ของชาวอีสาน

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิชา ได้รวบรวมจากวรรณกรรมของคำพูน บุญทวีจำนวน 5 เรื่อง
ดังนี้ 1) ลูกอีสาน 2) นายฮ้อยทมิฬ 3) เลือดอีสาน 4) อีสานพนจร 5) ลูกลำนํ้าโจง

จากการศึกษาวิชาครั้งนี้พบว่ามีการใช้ภาษาภาพพจน์อยู่ในวรรณกรรมทั้ง 5 เรื่องของคำพูน
บุญทวี โดยสามารถจำแนกออกได้ 9 ประเภทดังนี้ 1) อุปมา 2) อุปลักษณ์ 3) นามนัย 4) สัมพนัย
5) อติพจน์หรือการใช้คำพูดเกินจริง 6) บุคลาธิษฐาน 7) สัญลักษณ์ 8) ปฏิทรรศน์ 9) การอ้างถึง
นอกจากนั้น ภาษาภาพพจน์ทั้ง 9 ประเภท ในวรรณกรรมทั้ง 5 เรื่อง เนื้อหายังได้สะท้อนให้
เห็นวิถีชีวิตของชาวอีสานได้เป็นอย่างดี

ลายมือชื่อผู้คิด

ลายมือชื่อประธานกรรมการ